

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 107/2009

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 1354
Ședința publică din 21 Aprilie 2010
Instanța constituită din:

PREZENTA COPIE SE LEGALIZEAZĂ DE
NOI, FIIND CONFORMĂ CU ORIGINALUL
AFLAT LA DOSAR RĂMASĂ IREVOCABILĂ LA
DATA 02.12.2010
ARHIVAR REGISTRATOR

PREȘEDINTE: [redacted] - judecător
Grefier: [redacted]

Pe rol fiind pronunțarea cererii formulată și precizată de către reclamanta SC [redacted] SRL Băia Mare, CUI RO 2123723 înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Maramureș sub nr. [redacted]/23.07.2007, cu sediul social în Băia Mare, str. [redacted] nr. 14 apartament nr. 6 județul Maramureș în contradictoriu cu pârâta ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE BĂIA MARE și a DIRECȚIEI GENERALE A FINANTELOR PUBLICE MARAMUREȘ ambele cu sediul în Băia Mare, A [redacted] nr. [redacted] județul Maramureș având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Se constată că dezbaterile pe fond a cauzei a avut loc în ședința publică din 14.04.2010 concluziile reprezentantei reclamantei fiind consemnate în încheierea de ședință ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, pronunțarea fiind amânată la data de azi când instanța a pronunțat sentința de mai jos.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față,

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 22 X 2009 SC [redacted] SRL Băia Mare a solicitat în contradictoriu cu Administrația Finanelor Publice Băia Mare anularea Deciziei de impunere [redacted]/25.06.2009, a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere [redacted]/25.06.2009 și a Deciziei [redacted] X 2009 aceasta din urmă emisă de Direcția Generală a Finanelor Publice Maramureș – Băia Mare de soluționare a contestației.

Prin completarea de acțiune din 2 XII 2009 (fila 88) a fost chemată în judecată și Direcția Generală a Finanelor Publice Maramureș.

În motivarea acțiunii reclamanta a susținut, în esență, că organul de control a ajuns la o concluzie greșită atunci când, examinând contractul de prestări servicii încheiat cu SC [redacted] SA la 1.07.2007, a stabilit că serviciile prestate de reclamantă beneficiarului au fost de consultanță și management și nu de intermediere de vânzări.

Beneficiarul a confirmat în scris că nu i s-au prestat servicii de consultanță și management. În aceste condiții impozitul pe profit stabilit suplimentar este nedatorat.

Reclamanta a mai susținut că nici stabilirea unor sume suplimentare cu titlu de TVA este eronată deoarece nu s-au apreciat corect deducerile de cheltuieli privind combustibilul.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice M... a depus întâmpinare (filele 91 – 93) prin care s-a opus admiterii acțiunii arătând că, în temeiul contractului de prestări servicii din 1.08.2007 încheiat cu SC ... SA, reclamanta a prestat beneficiarului servicii de consultanță și management.

Contractul de mai sus a fost completat la 2.08.2007 prin introducerea alături de activitățile inițiale și a activității de „intermediere în comerțul cu produse electronice, electrocasnice și IT”.

Raportul de inspecție fiscală din 24.06.2009 a stabilit că reclamanta a realizat cu precădere activități de consultanță și management.

În această situație a fost calculat greșit impozitul pe veniturile microîntreprinderilor fiind încălcate prevederile art. 103 din Legea nr. 571/2003 modificată deoarece veniturile realizate în anul 2007 din activitatea de consultanță și management reprezentând 100% din veniturile totale.

Examinând actele de la dosar tribunalul reține următoarele:

Decizia de impunere nr. .../25.06.2009 (filele 161 – 163) a stabilit obligația fiscală suplimentară în sarcina reclamantului astfel:

- ... lei impozit pe profit
- ... lei majorare de întârziere
- ... lei TVA
- ... majorări de întârziere

Titlul de creanță fiscală de mai sus a fost emis în baza Raportului de inspecție fiscală .../25.06.2009 (filele 169 – 179).

Perioada verificată a fost de la 1.07.2007 la 24.06.2009.

Pentru perioada de mai sus reclamanta și-a calculat și declarat la organul fiscal impozit pe veniturile microîntreprinderilor

Organul de control a stabilit că societatea nu îndeplinește condițiile de încadrare la categoria microîntreprinderilor ci trebuie să plătească impozit pe profit.

Analizând contractele și facturile emise de către reclamantă inspecția fiscală a stabilit că societatea realizează cu precădere prestări servicii „activități de consultanță și management (file 172).

Potrivit art. 103 lit. a din Legea nr. 571/2003 modificată privind Codul fiscal, condiția că o societate comercială să fie plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor este ca veniturile realizate, altele decât cele de consultanță și management, să fie în proporție de peste 50% din veniturile totale.

În anul 2007 reclamanta a înregistrat facturi de vânzare pentru servicii conform contractelor în valoare totală de [redacted] lei, realizând, potrivit organului de control, în proporție de 100% activități de management și consultanță.

S-a stabilit pentru anul 2007 și cheltuielile nedeductibile de [redacted] lei.

Pentru anul 2007 profitul suplimentar calculat de organul fiscal a fost de [redacted] lei.

Pentru anul 2008 s-a calculat impozit suplimentar de [redacted] lei. Adunând sumele de [redacted] și [redacted] a rezultat impozitul suplimentar de [redacted] lei. Aferent acestui debit a fost calculată majorarea de întârziere de [redacted] lei potrivit anexei 3 din raportul de inspecție fiscală (fila 185).

Din depozitiile martorilor [redacted] (fila 196) și [redacted] (fila 199) a rezultat că activitățile prestate de reclamantă beneficiarului SC [redacted] SRL se reține că perioada supusă controlului au fost de intermediere și nu de consultanță și management.

Practic SC [redacted] SRL vindea marfa la clienți i identificați de reclamantă care realiza astfel o intermediere și nu o consultanță pentru vânzător. În activități de identificare a cumpărătorului convenția este inutilă deoarece furnizorul nu trebuia conciliat. Tot ce a făcut reclamanta pentru SC [redacted] în perioada iulie 2007 – martie 2009 a fost intermediere și nu consultanță.

Martorii ocupă funcții de director comercial și director de vânzări la SC [redacted] SRL, depozitiile acestora se consideră relevante pentru soluționarea cauzei, aspectele de fapt relatate provenind de la persoane abilitate cu realizarea contractelor analizate de organul de control cu ocazia întocmirii raportului de inspecție fiscală din litigiu.

Tribunalul consideră că organul de control nu are argumente suficiente pentru a conchide că ceea ce s-a facturat de reclamantă a fost consultanță și nu intermediere.

Trimiterea la cuprinsul actului adițional din 1.08.2007, menționat în raportul fiscal (fila 171) unde, la obiectul contractului, se menționează atât intermediere cât și consultanță, în condițiile în care în facturi se face mențiunea „potrivit contractului”, nu oferă suport pentru a se statua că tot ce s-a facturat a fost consultanță.

Din felul cum este redactat dispozitivul Deciziei [redacted] X 2009 (fila 5 – 13) rezultă că la capitolul TVA obligația de plată menținută de organul jurisdicțional a fost de [redacted] și majorarea aferentă de întârziere de [redacted] lei.

Decizia de impunere și actul de constatare au menționat TVA suplimentar de [redacted] lei. Dacă s-a stabilit în termeni expresi că suma datorată suplimentar la TVA este de [redacted] lei înseamnă că implicit, organul administrativ jurisdicțional a anulat diferența de până la [redacted] lei.

Reclamanta a făcut dovada cu contractul de comodat [redacted] 1.08.2007 (fila 25) că a deținut un autoturism în folosință pe perioada verificată situație în care

mențiunea din actele administrative atacate de reclamantă nu deținea mijloc de transport și ca atare nu poate deduce cheltuielile aferente combustibilului nu este întemeiată.

Văzând și prevederile art. 274 Cod procedură civilă, chitanța onorariu de avocat 3000 lei (f.202).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite contestația formulată de SC [redacted] SRL Baza Mare, str. [redacted] Lepeș nr. 14/6, precizată (f. 88) împotriva pârâților – D.G.F.P. Maromureș, Baza Mare și Administrația Finanțelor Publice Baza Mare, ambele cu sediul în Baza Mare, Albea Sarelor nr. 7A și în consecință:

Anulează Decizia nr. 5/ 1 X 2009 emisă de Biroul de Soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P. Maromureș, Decizia de impunere nr. 366/25.06.2009 (fila 161) și Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. 367/25.06.2009 (fila 164) emisă de administrația finanțelor.

Obligă D.G.F.P. la 3000 lei cheltuieli judecată reclamantei.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de azi 21.04.2010.

PREȘEDINTE,

[redacted]

GREFIER,

[redacted]

Red.Șt.Sz/ 18.05.2010
T.red.AAC/ 18.05.2010 - 5 ex

